

Đề bài:

*Anh (chị) hãy kể về
kỉ niệm*

**ngày đầu tiên
đi học.**

Bài làm

Hàng năm cứ vào cuối mùa hè, sân trường lại rộn rã những tiếng cười vui đùa và trò chuyện của các bạn nhỏ thì lòng tôi lại nao nức nhớ đến ngày tựu trường đầu tiên trong cuộc đời học trò của mình.

Buổi tựu trường ấy luôn ghi nhớ mãi trong tôi. Tối hôm trước ngày khai trường, mẹ đã chuẩn bị cho tôi đầy đủ các đồ dùng học tập để tôi đi học. Đêm hôm đó tôi không ngủ được vì suy nghĩ rằng: tới đó có nhiều người không? Ai sẽ dạy mình? Cô giáo có hiền và dễ thương như cô giáo dạy mẫu giáo không nhỉ? Những câu hỏi ấy hiện lên trong tôi cho tới khi mẹ kêu tôi lại bảo: “Con đi ngủ đi, sáng mai mẹ sẽ đưa con đến trường”. Nghe lời mẹ tôi vào giường và bắt đầu đi ngủ. Tôi ngủ rất ngon và có những giấc mơ tuyệt đẹp.

Sáng hôm sau vào khoảng năm giờ ba mươi phút, tôi thức giấc, sau đó đánh răng rửa mặt chải tóc gọn gàng. Tôi đang tìm quần áo thì mẹ gọi xuống ăn sáng. Ăn sáng xong tôi hỏi mẹ: “Quần áo của con đâu rồi hả mẹ?”. Mẹ nhìn tôi cười rồi bảo: “Đồ con mẹ đã ủi và treo ở trong phòng con vào thay đi”. Mặc xong đồ tôi đứng trước gương ngắm nghía, thấy mình thật lạ, có một cái gì đó thay đổi trong con người tôi vì hôm nay tôi đi học.

Đúng sáu giờ ba mươi mẹ chở tôi tới trường, con đường này tôi đã nhiều lần đi qua nhưng hôm nay tôi thấy có điều gì đó thay đổi. Cảnh vật xung quanh dường như đã khác đi, cũng như tôi vừa lớn thêm một tuổi, được vào lớp một.

Trước hôm tôi đi học hai ngày, tôi cùng chị gái mình đã đi qua ngôi trường này nhưng lúc đó tôi có cảm giác ngôi trường này không có gì đặc biệt. Nhưng sao hôm nay vẫn ngôi trường đó, vẫn khung cảnh đó nhưng lại mang đến cho tôi một cảm giác khác. Người nào cũng áo quần mới, gương mặt ai cũng sáng sủa vui tươi. Một cảm giác lo sợ hồi hộp, tôi nắm chặt lấy tay mẹ.

Tôi bước vào cổng trường, thầy Tổng phụ trách đã đón chúng tôi ở đầu cổng trường làm cho tôi bớt cảm giác lo sợ. Sau một hồi trống vang dội, các anh chị học sinh cũ xếp hàng dưới hiên và chuẩn bị vào lớp. Còn lại là học sinh lớp một. Đứng cạnh các bạn khác nhưng tôi cảm thấy một cảm giác chơ vơ và lúng túng, liếc sang các bạn tôi cũng thấy họ giống mình, tất cả có vẻ căng thẳng. Bấy giờ thầy Hiệu trưởng cầm loa hô lớn: “Các em lớp một xếp hàng để chuẩn bị vào lớp”. Cô giáo gọi tên các bạn, tôi cảm thấy tim tôi đập rất nhanh, khi nghe cô giáo gọi tên mình, tôi giật mình mãi một lúc sau mới lên tiếng thưa.

Sau khi đọc xong hết tên của các bạn, cô nhìn chúng tôi và bảo: “Bắt đầu từ ngày hôm nay các em đã được vào lớp một, các em học thật giỏi để không phụ lòng cha mẹ và các thầy cô nhé!” Tất cả đồng thanh hô lớn vang ă! Chúng tôi từ từ bước vào lớp, lớp của tôi là lớp 1A3 do cô Liên chủ

nhiệm. Tôi bước vào trong lớp, lòng tôi bấy giờ có cảm giác như là tôi phải xa mẹ. Hồi đó tôi cũng đi chơi cùng anh chị nhưng tôi đâu có cảm giác như vậy. Tôi cảm thấy rất lạ.

Trong lớp, những hình ảnh được treo trên tường tôi nhìn bằng ánh mắt tò mò, xen lẫn niềm thích thú. Tôi ngồi vào chỗ của mình, chỗ của tôi ngồi gần bạn Tú và bạn Mai, hai bạn ấy tuy mới gặp lần đầu nhưng sao tôi cảm thấy hai bạn ấy rất thân quen. Và chúng tôi kết bạn với nhau chỉ trong phút chốc, khiến tôi cũng không ngờ vì bình thường tôi vốn nhút nhát.

Lúc đó, có tiếng hò hét của một số bạn ngoài sân trường làm cho tôi dứt khỏi dòng suy nghĩ về những kỉ niệm cũ. Cô giáo bước vào lớp cả lớp mở sách ra bắt đầu bài học đầu tiên của chương trình Ngữ văn lớp 8, bài *Tôi đi học*.

Ngày đầu tiên đi học lớp một của tôi là thế đó. Dù đã dự bao nhiêu lần khai giảng rồi nhưng tôi không thể nào quên được buổi đi học đầu tiên của năm ấy. Đó là một phần kỷ niệm trong tôi.

(Bài làm của học sinh)